

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Huub Fijen en Daisy Van Cauwenbergh

tegen

Dag Allemaal

Met een brief van 14 februari 2018 dient meester Hans Symoens namens zijn cliënten, de heer Huub Fijen en mevrouw Daisy Van Cauwenbergh, een klacht in tegen Dag Allemaal.

Aanleiding is een artikel van 9 januari 2018 onder de titel *Onthutsende getuigenis. Wij vonden de Thaise nanny van Daisy en Huub. 'Eigenlijk was ik Huubs seksslavin ...'*.

Chef redactie Tinne Marant antwoordt met een brief van 16 mei, waarop Hans Symoens repliceert met een brief van 18 juni 2018.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 1 oktober 2018. Meester Hans Symoens en meester Hanna Aarab wonen de zitting bij namens klagers Huub Fijen en Daisy Van Cauwenbergh. Journalist Guy Van Gestel en meester Geert Glas zijn aanwezig voor Dag Allemaal.

DE FEITEN

Het artikel is een interview met de gewezen Thaise nanny van Huub Fijen en Daisy Van Cauwenbergh. Na een klacht van haar moesten Fijen en Van Cauwenbergh zich voor de correctionele rechtbank verantwoorden voor mensenhandel en slavernij. De rechter stelt de verjaring vast. In het artikel spreekt de nanny over haar ervaringen met het 'duivelskoppel'.

Ze vertelt dat ze ontgoocheld is omdat haar klacht tegen Fijen wegens ongewenste intimiteiten uit het strafdossier werd gehaald en omdat de rechter de hele zaak als verjaard klasserde. Ze zegt dat Fijen goedkoop personeel ronselde via een Indische zakenpartner en dat zij en haar man dag in dag uit moesten werken voor 100 of 200 euro per maand. Ze moest met Fijen naar de sauna en zegt dat ze eigenlijk zijn seksslavin was. Fijen denkt alleen aan seks, Van Cauwenbergh is alleen met geld bezig. Zij was de gemeenste van de twee.

Dag Allemaal publiceert ook een uittreksel uit een mail van Huub Fijen, waaruit zou blijken dat hij ook de neef van de nanny en diens vrouw naar België probeerde te halen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGERS maken bezwaar tegen het artikel, de cover en het editoriaal van Dag Allemaal. Ze werden door het arbeidsauditoraat gedagvaard voor de correctionele rechtbank van Brussel. De nanny was een van de burgerlijke partijen. De rechter besliste dat de zaak verjaard was, waardoor de strafvordering verviel. Op het moment dat het artikel in Dag Allemaal verscheen, was de termijn om in beroep te gaan tegen de verjaring nog niet verstreken.

Klagers zeggen dat Dag Allemaal geen loyale kans op wederhoor heeft gegeven. In de periode tussen het vonnis en de deadline om in beroep te gaan heeft de journalist hun advocaat via mail om een reactie gevraagd. Maar in zijn mail sprak hij niet de over zware beschuldigingen

van seksueel misbruik, seksslavernij, paspoort afpakken, zeven dagen op zeven werken, publieke vernederingen enz.

Hij scheef wel: *'Ik sprak zopas met de Thaise nanny die niet zo tevreden is met de verjaring van het dossier. Willen uw cliënten eventueel nog reageren? Ik stel me na het gesprek met betrokkene nog een paar vragen. Volgens uw cliënten wilden zij Thaise mensen helpen na de tsunami daar. Maar de Thaise personen, die uiteindelijk naar België kwamen, komen blijkbaar uit het noorden van het land terwijl de tsunami het zuiden overspoelde. Ook was er de bewering dat beide personen niet echt in dienst waren van Huub en Daisy, terwijl ze nochtans wel een uniform moesten dragen. Blijkbaar is de arbeidswetgeving op een aantal punten toch niet geheel nagekomen, en stelden met name de betalingen heel wat problemen. Willen uw cliënten eventueel op deze en andere vragen antwoorden?'*

Klagers vinden de vraag van de journalist niet loyaal omdat in het artikel veel zwaardere beschuldigingen staan, die hij niet vermeldde in zijn mail. Verkrachting en seksueel misbruik maakten geen deel uit van de strafzaak waardoor de advocaat niet kon vermoeden dat het artikel daarover zou gaan. Hij antwoordde de journalist daarom dat hij niet zou reageren omdat zijn deontologie dat niet toelaat zo lang de procedure loopt. De periode om in beroep te gaan was nog niet verstreken en de advocaat wilde geen parallel proces voeren in de media. Bovendien had hij op alle punten uit de mail geantwoord in de rechtszaal, waardoor de journalist zijn antwoorden had kunnen kennen. Maar als de journalist de beschuldigingen over seksueel misbruik en seksslavernij vermeld had in zijn mail, had de advocaat mogelijk anders gereageerd en juridische stappen ondernomen om de publicatie te voorkomen.

Klagers zijn boos over de cover, omdat die een aantal citaten van de nanny voorstelt als vaststaande feiten. *'Eigenlijk was ik Huubs seksslavin'* staat tussen aanhalingstekens, maar de opsomming *paspoort afgepakt / publieke vernederingen / 7 op 7 werken voor € 100 / verplicht samen in de sauna* niet. Dag Allemaal presenteert die dingen als feiten, terwijl het om beweringen van de nanny gaat.

Ook het editoriaal doet alsof de beschuldigingen van de nanny bewezen zijn. Termen als *mensonterend* en *schandalig* schenden het vermoeden van onschuld en nagelen klagers aan de schandpaal. Dat schendt hun rechten terwijl er geen maatschappelijk belang is dat dat rechtvaardigt.

Dag Allemaal publiceert uittreksels uit een mail die Fijen zou geschreven hebben aan een Thais koppel in een poging om hen met de nodige beloftes naar België te halen. Maar klagers kennen de mail niet en weten niet vanwaar hij komt. Ze vragen zich ook af waarom zij in het Nederlands zouden corresponderen met een Thais koppel. Bovendien geeft de journalist zelf toe dat het gaat om een anonieme mail, waarvan hij niet weet vanwaar hij komt.

Klagers nemen aanstoot aan de vermelding van de voornaam van hun (op het moment van publicatie) twaalfjarige zoon in het artikel en aan de publicatie van zijn foto als baby. Er was geen enkele reden om hun minderjarige zoon bij dit artikel te betrekken.

Ten slotte wijzen klagers erop dat ze geen bekende Vlamingen meer zijn. Ze blijven alleen bekend door artikels zoals in Dag Allemaal, waartegen ze zich verzetten. Ze doen er alles aan om uit de media te blijven.

DAG ALLEMAAL zegt dat het niet gaat om een smeug papazzi artikel, maar om berichtgeving naar aanleiding van een publieke rechtszaak. Het seksueel misbruik van Huub Fijen was al aan bod gekomen in verschillende kranten, onder meer op het moment dat het uit het strafdossier werd gehaald. Wat in het artikel staat over seksueel misbruik en seksslavernij was dus niet nieuw op het moment van publicatie in Dag Allemaal.

De journalist beklemtoont dat hij het belangrijk vond om een reactie te vragen aan klagers, precies vanwege de ernst van de beschuldigingen. Hij heeft geprobeerd om hen te contacteren maar vond nergens hun gegevens, en ook via Facebook lukte het niet. Daarom heeft hij hun advocaat proberen te bellen, zonder resultaat, waarna hij hem een mail heeft gestuurd.

Het is evenwel niet de bedoeling om in zo'n mail volledig te zijn en alle facetten van de zaak op te nemen. De journalist wilde met zijn mail de advocaat aan de lijn krijgen om hem vervolgens om een uitgebreide reactie te vragen. Bovendien was in andere media al sprake geweest van seksueel misbruik en had de nanny haar aantijgingen ook geuit tijdens de strafprocedure. De advocaat kon dan ook vermoeden dat het ook daarover zou gaan.

Dag Allemaal noemt het argument van de advocaat om niet te reageren een drogreden. De deontologie van de advocaat laat wel degelijk toe om een interview te geven als de tegenpartij dat ook gedaan heeft. Dat is het principe van de wapengelijkheid.

De journalist heeft de authenticiteit van de mail van Huub Fijen aan een Thais koppel wel degelijk gecheckt. Hij kreeg de mail in een envelop van een anonieme bron en weet niet wie de bron is. Maar de bestemmelingen hebben bevestigd dat ze via tussenpersonen een vertaalde versie van de mail ontvangen hebben. Het was via dezelfde tussenpersonen dat Fijen destijds contact legde met de nanny.

De cover maakt duidelijk dat het gaat om een interview met de nanny. Er staat expliciet *Schokkende getuigenis* en de zinssnede *'Eigenlijk was ik Huubs seksslavin'* staat tussen aanhalingstekens. Voor de modale lezer is het duidelijk dat de vier punten onder deze titels elementen uit het getuigenis zijn, ook al staan ze niet tussen aanhalingstekens.

Het editoriaal is de mening van de chef redactie over het getuigenis. Een persoonlijke interpretatie van de auteur heeft daarin zijn plaats. Een editoriaal is geen feitenrelaas.

Daisy Van Cauwenbergh en in mindere mate Huub Fijen zijn bekende Vlamingen die met hun gezin geregeld de media hebben opgezocht. Het is dan ook geoorloofd om de naam van hun zoon te noemen en zijn geblurde foto te publiceren. De naam van de zoon is overigens gemakkelijk te traceren via internet. Bovendien woont het gezin momenteel in de Verenigde Staten en zal de zoon daar niet geconfronteerd worden met een artikel in Dag Allemaal.

BESLISSING

Het artikel bevat ernstige beschuldigingen die de eer en goede naam van klagers betreffen. Het was daarom aangewezen om voor publicatie een kans op wederhoor te geven, wat de journalist gedaan heeft. Maar in zijn mail aan de advocaat van klagers vermeldt hij enkel de elementen die deel uitmaakten van de strafzaak en spreekt hij niet over de ernstige beschuldigingen van seksueel misbruik en seksslavernij. De Raad is van oordeel dat dat voor een *loyale* vorm van wederhoor wel aangewezen was, omdat net die aantijgingen de eer en goede naam van klagers ernstig kunnen aantasten. Het zijn bovendien die aantijgingen

waarmee Dag Allemaal uitpakt op de cover en in de titel van het artikel. Of de advocaat al dan niet zou geantwoord hebben als de journalist deze elementen in zijn mail had vermeld, doet daarbij niet ter zake. De klacht is daarom gegrond op dit punt.

Dag Allemaal vermeldt de naam van de minderjarige zoon van klagers terwijl hij met de aantijgingen in het artikel niets te maken heeft. De Raad is van oordeel dat dat niet strookt met de richtlijn bij artikel 15 van de code die bepaalt dat de journalist rekening houdt met het belang van de minderjarige wanneer die door derden herkenbaar ter sprake wordt gebracht. In de context van het artikel was er geen enkele reden om de minderjarige bij naam te noemen. De klacht is daarom gegrond op dit punt.

De titel op de cover heeft het over een *getuigenis* van de nanny en de belangrijkste beschuldiging over seksslavernij staat tussen aanhalingstekens. Dat maakt duidelijk dat het gaat over een citaat uit het interview. Uit de opmaak van de cover, waarbij de vier andere elementen als *bullet points* onder dit citaat staan, blijkt voldoende dat deze deel uitmaken van het verhaal van de nanny, ook al staan ze niet tussen aanhalingstekens. De Raad is dan ook van oordeel dat er op dit punt geen sprake is van een beroepsethische fout.

Ook wat betreft het editoriaal is de klacht ongegrond. Het editoriaal is een opinie van de redactiechef die haar mening geeft over het getuigenis van de nanny. Zoals bepaald in artikel 8 van de code heeft een journalist in een opiniebijdrage een grotere vrijheid om zijn mening te geven dan in feitelijke berichtgeving.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat wederhoor en de vermelding van de naam van de minderjarige zoon van klagers betreft.

Brussel, 18 oktober 2018